

ционнитѣ комитети станѣла извѣстна на турскитѣ власти, Пѣевъ се е компрометиралъ като бунтовникъ и останѣлъ емигрантинъ въ Румѣния. Прѣзъ 1877 година, когато се отвори освободителната война между Руссия и Турция, Пѣевъ е прѣминѣлъ въ България, гдѣто въ началото е служилъ като прѣводачъ при нѣкои части отъ рускитѣ войски, а отъ послѣ е занимавалъ общественни и държавни длѣжности, именно: прѣзъ 1878 година той е билъ Прѣдсѣдателъ на Орханійския Окр. Съвѣтъ и Златишки Окр. Началникъ, прѣзъ 1879 до 1882 год. пакъ Окр. Началникъ въ Кюстендилъ и Варна и Окр. Управителъ въ Свищовъ и Плевенъ. Когато се учрѣди Държавния Съвѣтъ той е билъ назначенъ за секционенъ, а послѣ за Главенъ Секретаръ, която длѣжностъ е изпълнявалъ до закриванieto на Съвѣта. Отъ 1884 година до сега той занимава длѣжността Ревизоръ при Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла. Заедно съ С. Миларовъ и Ив. Драсовъ е издавалъ и редактиралъ в. „Взраждане“ (гледай 1876 год.), билъ дѣловодителъ на Българското Книжовно Дружество и редакторъ на „Периодическо Списание“, спорѣдъ както е показано по-горѣ. Прѣзъ 1866 и 1867 година Пѣевъ е билъ редовенъ дописникъ на французския вѣстникъ „*Courrier d'Orient*“ и извънрѣденъ на нѣкои отъ българскитѣ вѣстници, както тогава така и по-сетнѣ.

Ето программата на „Периодическото Списание“:

„Великиятъ урокъ на историята вече се оцѣнява прилично въ нашия просвѣтенъ вѣкъ. Тойзи урокъ ни показва, че, безъ наука, народитѣ не могатъ¹⁾ направи нито крачка напредъ въ развиванieto и усъвършенствуванieto си, не могатъ се сдоби съ добра, честита бъднина. Задатъкътъ на народитѣ, които се лишаватъ отъ учението — науката, не може да е други освѣтъ: да бѣдѣтъ, тие народи, най-долни слуги на просвѣтенитѣ народи, — да имъ робуватъ. Не просвѣтенитѣ човѣци сѣ покорни

¹⁾ Кѣто оште липсватъ на печатницата буквитѣ: ж ѡ отъ по-едрий видъ, за да не се забавяме по вече, принуждаваме се да замѣнимъ ж то съ ѡ пасѣдѣ въ срѣдата на думитѣ (: рѣка = рѣка, гѣба = гѣба- могатъ = могатъ) и съ ѡ на край думитѣ (: пишѣ = пишѣ, мога = мога); а ѡж = съ я пасѣдѣ (: пишѣ = пишѣ, вѣж = вѣж и пр.)

Разбира се, тая мѣрка земаме само за сега сирѣчь дору пристигнатъ на печатницата липсващитѣ букви.